

[Udenrigsministeren]

retningsorden regler om, at ethvert parti skriftligt eller fra talerstolen også skal gøre rede for sin stilling til ethvert spørgsmål. Vi tillader, at man melder pas, og vi har just oplevet, at nogle har meldt pas i en afstemning, minder jeg bare SF'erne om. Noget tilsvarende skal selvfølgelig også gælde for vores deltagelse i Fællesskabet.

Hertil kommer i øvrigt, at Rådet under samarbejdsproceduren har pligt til efter vedtagelsen af den fælles holdning vedrørende direktivforslag at oversende denne fælles holdning til Europa-Parlamentet til fornyet behandling. Samtidig skal både Rådet og Kommissionen give Parlamentet, som det hedder, »en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.«

Her i landet har vi oven i købet i kraft af Markedsudvalget både en forudgående og en efterfølgende kontrol med, hvordan regeringen faktisk har forholdt sig på rådsmøderne. På den baggrund finder jeg ikke, at den danske regering på nuværende tidspunkt skal foreslå yderligere ændringer i Ministerrådets forretningsorden.

Med hensyn til behandlingen af enkeltsager, og her henviser jeg til beslutningsforslagets punkt 2 a, vil jeg gerne minde om, at enkeltsagsbehandlingen i altovervejende grad foretages af nationale myndigheder. Det er netop et af de karakteristiske træk ved EF, at der stort set ikke foregår nogen enkeltsagsbehandling på centralt niveau. Den eneste undtagelse er konkurrenceområdet og reglerne for kul- og stålvirksomheder, der bliver administreret af Kommissionen. Her er der regler om partshøring og kontradiktion og i et vist omfang adgang til aktindsigt for den pågældende part. Men en almindelig aktindsigt måtte under alle omstændigheder begrænses af hensyn til forretningshemmeligheder m.v.

Jeg minder om, at den danske regering ikke har nogen særlige beføjelser over for Kommissionen. Kommissionen er uafhængig. Den skal stå til regnskab over for Europa-Parlamentet, så i mine øjne ville det være nærliggende, om SF's medlem af Europa-Parlamentet rejste spørgsmålet dér. Men forklaringen er vist, at det har SF's medlem allerede gjort uden at få nogen støtte overhovedet.

Til beslutningsforslagets punkt 3 vil jeg anføre, at regeringen naturligvis altid er modtagelig for gode råd om, hvordan den hjemlige infor-

mation kan forbedres. Drøftelser af det spørgsmål finder faktisk også jævnlig sted i Markedsudvalgets underudvalg. Jeg tør ikke sige, om det forslag, der er nævnt i punkt 3, har været drøftet i underudvalget, men det er da mit indtryk, at den forbedring af informationsniveauet, som er gennemført efter Markedsudvalgets beretning fra 14. november 1986, stort set fungerer tilfredsstillende.

Jeg skal selvfølgelig også kommentere beslutningsforslagets punkt 4, hvorefter skiftvekslingen i sager, der er anlagt ved EF-Domstolen mod Danmark, bliver offentliggjort. Vi kan selvsagt ikke offentliggøre Kommissionens skrifter, når den selv betragter dem som fortrolige, og jeg har altså også svært ved at se formålet med en offentliggørelse af vores egne indlæg, men det er da klart, at det kan tilfredsstille en vis forståelig nysgerrighed.

Man kan nu engang ikke føre en retssag i medierne eller i et parlament, og en offentliggørelse vil kalde på kommentarer fra interesserede, der vil ønske at få en forklaring på, hvorfor regeringen har gjort sådan og sådan eller har ført det og det synspunkt frem i stedet for et helt andet. Under sådanne forhold vil regeringens advokater blive udsat for en tofrontskrig; dels skal de føre en sag, og dels skal de slås med medier og parlament, som alle sammen vil være meget klogere end advokaterne, når det drejer sig om, hvordan sagen skal føres. Man ville altså skulle argumentere for sin sag både ved Domstolen og i en hjemlig debat.

Jeg vil gerne drage en parallel til vores eget retssystem: Efter retsplejeloven er processkrifter i en retssag ikke alment tilgængelige, og jeg har svært ved at se det nyttige i, at Kammeradvokaten, der fører alle sager for staten ved danske domstole, skulle sende en kopi af sine processkrifter til Folketinget eller for den sags skyld til Ritzaus Bureau.

Sammenfattende må jeg altså anføre, at regeringen klart afviser SF's beslutningsforslag. Jeg tror ikke, det er gennemtænkt. Det er hævet over enhver tvivl, at hvis man gennemfører dette beslutningsforslag, vil det være yderst skadeligt for enhver regerings muligheder for at varetage landets interesser.

Ole Espersen (S):

Udenrigsministeren har ret i, at hans indlæg nærmest må forstås som en afvisning af SF's